

Christillinen jälkimuisto,

Erwään Pitäjästä, ja Liihalan Koulustaa,
Kautilan Kusthollin Talosta, saman Seurakunnan U
Kolliselle Opettajalle,

Sille,

Blaisänsä Forkiast Oppinelle, ja hywin Kunnioitetulle.
Niin myös,

Jumalan salaisuden huonetta hallinelle, ja Christuren Lau
man kaimelle ja sen autudesta murhetta pitänelle

HERALLE,

Herr Mag. Abraham Wanochirelle.

Yrkkertaisesti Kokonpandu Turusa,

Thomas Nagwaldin Pojalda.

Prändäty Wuonna 1777.

B. I. Minun Sjelun jälken nytt pian.

v. I

S Sjeluin Pissa korkia, Sää ylin Pap-
pi paimen, Sun neuwos tekos oikia,
Unnat ja otat hengen, Sun woimal-
las, Karizoiltas, Ett myöskin paimenilta,
Kuin siapas, on wirapas, Kaicki tule Jesu
sulsta.

2. Niins mekin teit, Meilt pojes weit, U-
la Paimenes warhain, Kuin wartia tal Seu-
rakundas pääll, Oll kyntilätmen tairwan,
sen todistan, ja omistan, Mun heikoudesank,
Hänestä juur, jong hengi suur walisti armo-
satin.

)(

3. Näin

3. Näin paimava nyt asia, On surullinen
suuri, Jost monen sydän kuolewa, Onbi
kultuans juri, Ett mutos tott, Kyll aiman
koht, Wappein koos Turus olles, Tapahdut
see, Ett Herralle, Kelpais mies jalo kuolles.

4. Nyt hän siis eloo parempa, Nauti se
tairwahasa, Palcka ja Dypia suurempa, Her-
rasa Jumalasa, Päi-paimenes, Is Jesuses
kuin sanasans hall sanoi, kais lampari, Ka-
rihani, henges tunnos hand waroi.

5. Jota hän halull hartahall, Tahdoi sitt
aina tehdä, Sydämmel tosin walwowall, Wir-
kans tois toiwoi nähda, Ett jokukin, myös
monkkii, Herrasa hurstkast heräis, Jost huo-
kast, ja rukoili, Ett Jesus heitä käännäis.

6. Hän lempiäst myös kohteli, Lambaita
näntyneitä, mieluisest wastan otteli, Ja tiel-
le neuwoi heitä, Kuin walitit ja sairastit,
Syndeinsä sywas tunnos, Sitn murehdit, ja
epäilit, ettei wiel ollet uskos.

7. Hän Saarnois puheus sowitti, Sjelu-
jen tilan jälkeen, Ripis ja muis niin toimit-
ti, Ettei olls kuollet nälkään, Sjelu paraat,
jotka araat, On symin harwois haiseet, Jost
veliästyit, Ja hämmästyit, Elämäans ilkiät
haktest.

8. D tuinga raskall mielellä, Ja karwall
sydämmellä, kaskell itku kynneleillä, Kyll sur-
tia miel oll hällä, Et synti suur hallisi juur,
Tyranneudes tylns, Sill pimens, Ja synges,
peitäpi kansan wäärns!

9. Sentähden latumuksesta saarnaisti, paran-
muksesta,

nuksest, Baroit sydämmen pohjasta, Stelun
voimasta kaikest, Kuin Johannes, Se pyhä
miehes, Korwesa asuisansa, Oll alhainen, Myös
totinen, Kaikisa asioisansa.

10. Niin oll myös Herrra wainaja, Tyrwä-
jän Seurakunnas, Tot' nyt on moni kaipawa
wihollist wastan sodas, Kuin wiettele ja ra-
tele, Lambait pois laitumelta, Sentähden työt,
saa päiwät nyt tehd oikialt paimenelta.

11. Hän oli tähti ihaua, Zionin murin päls-
lä, Hyvän sanoman hutaja, Bieraita häihin
tällä, Kuin kirkosa, Hän siasa, Siin pyhäst
selkiästi, Sanat sanoi, Sydän paloi, Kulioiden
kerkiästi.

12. Ah joka muistaa mainita, Kuning tutkiste-
li tutust, Rippi Lapsians langoita, Kysell ja
kultel wisust, Huonesans koht, Ja kyllös tott,
Kuning Herran Sabbath päiwän, Kuliokelit,
Synnis elit, Tait Herral kunniax kaitin.

13. Näin sieluns tahdoi wapahda, Totut heill
fanoisansa, Pahain joukost pois paeta, Käsk
rukoih Jesustansa, Et warjelis, Ja hallitxis,
Sit hillimätönit nuornut, Kuin waaras tott, ai-
kasin koht, Täynn kaikkinaiht on koiruut.

14. Jo lackas Käki kuckumast, tammen oras-
ta waken, Puhunan ääni pauhamast, Kuin ai-
kanas koll taiten, Suloisest tääll, Pyhän wuo-
ren pääll, Heliäst Herrall soittell, Kijit, rukoi-
li, Ja ylytti, Kunnia Kolminaisuut korkeel.

15. Nytt hän myös wielä puhele, Puolestans
toisen kautta, Ja jälkeen jäneit neuwolle, Jos
he wan waarin otta, Täs wimes ties, Kuin

matka mies, Muuttapi maailmasti majans, Ah JE-
su Christ, Oll kumpan is, Oll palvelias huomias!

16. Nytt sun mun rakas äitini, Yhtäcki hy-
väst jätän, älä ites mun tähteni, Anna tull
murhen hätään, Wan tiedä sitt, es murehdit,
Jumalan mielen jalken, Kuin näyttä sull, Tien
antuat tull, Raut parannusen selkeen.

17. Koll sunkin aikas jontu jo, Sill wnotes
lähill owat, Kost minunkin, Kuin Poikas nuor,
päiwäni lopun saivat, Siis tutkistel ja koetell,
Jos tääll jo walmis olet, Tällä hetkell, Läh-
det retkell, pyd es JEsuses tuolet.

18. Hyvästi rakas Kuningas, Bastaja wal-
dakunnan, Se Kuningasten Kuningas, Suokon
sull ihanimman, Rauhan ajaan, Joka majaan
täs ajallises elos, es iloitet, Ja riennuitet,
Wimein Taimahan pidos.

19. Siunaus sinun huonesas, Ja onni olkon
suuri, Warjellus nyöskin muurisas, Elinaita-
nas juuri, Hengi pyhää, Neuroo tyväää sinus
ain waikuttakon, Nyös wahvoja ajaturia,
rauhast JEsus sull suokon.

20. Hyvästi Drottning korkia, Jumalald
suotu juuri, kallis persona oikia, Hengen walo-
ja suuri Christus JEsus aina apus, Sun ru-
loures kulkon, Joka aika, Pyhä paicka, Tak-
kais all aina olkon.

21. Ettäs olisit turwattu, Heimolaistes
laus laickein, Engeleil ymbär aidattu, JEsus
ain olkon makein, Sun sielusas, Lawar omas,
Kuin emeng nytt ja aina, Ol ilosa, suurim-
masa, Karissan emänd taiman.

22. Hyvästi welsien Sisaren, Muut sukulaiset
kaicki, Olettet sukun Jesuren, Kysykät tunnold
ratki, Sill Jesus tott, hän synnit ott, mut De-
mas pojes poikeis, Ah kagokat, kus oletta, al-
haisis eli korkeis.

23. Sentähden täsä ajasa, Kukoilka, uskon
walo, Ett näkifitte tummosa, Katzella taiwan talo,
Sill thana, on wallmista, sinne jo ajallansa, koe-
telkat siis, onk' maallisis, sydän taick Jumalasa.

24. Erte sit pelwon Kuningast hämmäsiy kuole-
mata, Waan sanot terwetulemast Toiwotte Isän
mata, jong ansaihi, Kyll kallisti Jesus kuolemans
kautta, Ah anoka ja kairwaka et udest syndyn autta

25. Hyvästi koko Pitäjä, Sä Tyrwään Sen-
rakunda, ett täsä ilmas ikänä, näje muamaas o-
len mulda, Ah kerkia jo heräjä, niin Jesus wa-
laisepi, sitz nähda saat kuing kauhiat, syndis
juur julmat ompi.

26. Sillä ei usko otkia ol' ollengahan mones,
wan oma järki korkia, on tott juur pahas juo-
nes, eh' Herrasa oll' sodasa, Sun uskos tähden
olau, Ah omases, pyd Jesures, Illman olet
ijät kuollu.

27. Hyvästi wirka welsieni, Jhkukin kusa
olet, Nytt otan teistä cronin, Rakettat Herran
huonet, Et laumanne, teidän kauttanne, Chri-
sturen Kirkon pyhän, Sydämmes tott, Ke-
kenanne toht, Teis hedelmän hywän.

28. Sihen teill' armonis antakon, Jesus ih-
plin Pappi, pahan sydäminen woittakon, Että
se otkia oppi, teis kufostais, Ja todistais, Ewan-
geliumi tirtas, sais walista, Teis kaikisa, eläni
ols henges wilpas.

29. Sit

29. Sit' oikiat, te wartiat, Olett' Israetisa,
Kuin Pietar, Pawal kaxiat, seisotte wartioisa,
HErron edes, Kansan wälis, Estämäs jul-
munt iurta, Jok' hangitse kätt' tarihe, Täll
hawass wasta suuta.

30. Sentähden teille toiwotan, Herralda
suunausta, sydännen suomast ilmoitan, Ett
walo taiwahasta, Keimaus tääll, Jokatzien
pääll, Tavahduis Pyhäst Hengest, Kuin he-
rättä, Teit wihtia, Toistamisen wastuudesi.

31. Ah! ettet' muille sarnaissi, Itz hyljättä-
wir tulis, Mihiing' se sitten sopipi, Kuin sie-
lut kanttan kuolis, Leidän tähten, surkia näh-
den, Ett Herran kunnia karsi, Ah! Jumala,
nous armahda, Ketut Zionis särki.

32. Ah, rakkahimmat weljeni, Kuin kansan
kilmottelit', wakuokat Jesusea niin, Ett jur
mieluisest sodit', Ej leiwän puolt, pid' nrin
huolt', Mutk kansakännist Sieluin, niin kirkko-
sa, kuin kotona, Olkon teill asia kiruin.

33. Te Herran tahdon tiedätte, Totuden sa-
nan lujan, Antuat jos sen pidätte, Sitt' olet fu-
ren Kuojan, Walit kansa, kokonansa, Sen
ylimmäisen pojat, Koetelat myös, Jos itze
työs, Tunnos olett' ne samat.

34. Ah! ei näit asioit rakkaise, yriskän maailman
Tuomar, Wan se kuin kacki katzele, Muist
sind swömär, Tuomar, Jos saarnaja, el' kuu-
lia, Olet or watzan orja, Niin tieckät se, Ett
haklitze, Pertel joll ej ol pohja.

35. Hywäst nyt armon esiät, Ja rakkat Rippilap-
sen, Juur hartast Jesusi esikät, kuin ennengin wiel
Kusten,

Kätken, Ah! enkoikat, Ett Jumala teill Opettajan an-
nais, senkaldaisen kuin Herrallen, Teist hyvän hajun
kannais.

36. Viel waari te myös ottakat, Kuin sikutupsis os-
let, Ja asian perän aotekat, Jos nämät on näin to-
det, Ett Jumala, Se korkia, Pois otta estet edest,
Kuin oli se, Ett Pappinne parempaan Herra pidit.

37. Se toder murhell hawata, saadan, tolt herä-
tettwist sill monen suust on kuulua, Ett puhu, eki Jh-
nist, Ja kiittä sitt, Ei Jesust is', Kuin lahians om-
bi lainan, Papiä suuren, Hengen uuden, Ah kiitos
Jssäl taiwan.

38. Harwat näist waarin ottane, Sen perän foets-
tele, Jos vihas uskos ollene, Joll Jesust halaele,
Ett ansiosta kans kuollosta, Uskon kautt osalliset, O-
lisit myös, Juur hengen myös, Herralle otolliset.

39. Sill ei Jesuren uskohon, Ole he wielä tullet,
Waike Herralt synnin tundoohon, On siehen armon
saanet, Miin takasin, On kuitengin, Mond aiwan
kauwas kaatun, Ettei äntäkään; Kuull' yhtiään, suus
kylmät sydän matun.

40. Sentähden palio kadonne, On lampait laitu-
melta siit olen rakkast suurenu, Rak Herra korkial-
ta, Sill walistus, usko, rakkous, Toimokin perät' ka-
to, Ah! Jumal ain, Jsa Laupiaain, An armos oikia tunto.

41. W' ann Herra Jesu ansios, heidän päällens
tull hukkaan, Jost joudus kowaan Epstohos, Armah-
da Herra hurstain, Ettei kullistuis se rakennus, Helwes
ein wirta weisi, kuin kossen wuo, epäuskon suo, sie-
luja iät söisi.

42. Muut seurakundas haltia, Jssändä winamäles,
istukeitas wiel kaskwata, ja al' an' kniteng' kirwes,
pwick hakata, Puie kuivia, Waan odott wiel of wuo-
si, Jos myöndywät ja kändywät, Sen sielua Jsa soisi.

43. Hywästi uskokuksatut, Muut synnin oriat kait-
ki

Ei kuin epäusko wimmatur, Olette kowin raski, teill
pa!kanne, kowa osanne, On jollet armon a;as, tull
rakasin, niin uittekin, tyhisen järwen pohjas.

44. Ah! älkä, enä seisoko, Tääl Herran Hengee
wastan, eik janaa ylönkakolo, Ettei tulisi kohtaan,
waiwat suuret, Wihan tulet, kuin raju ilmat raskat,
Lange päällen, ijar jällen, helwetic teille on tuskat.

45. Jollet waau uuteen elämään, Pyd' Herrad
filmäwoidet, niin wihist kowaan keräädän, Wie teidän
synnis kuollet, Woi halackat, Pois palackat, Ennen
kuin edes seisott, Raucka paraat, Lastut araat, Ki-
pin lin tawall singoot.

46. Sill Tuomar on wanhurffas tott, Wakaisen lu-
kun wati, Elinajastann waarin ott, Työnne kaik' julki
saapi, hän turkinnos, Tarka Tuomios, Ompi ei auta lah-
jat, Ah oikeus, on Herran suus, Näit ajatella mahdat.

47. Nytt wimeseri päätoxy, Kukoilen Jesuremme et-
täs hywän työn täpptehey, suot yhteen tullaremmie, Koll
suurell, weisull uudell, On paimenet ja lambat, Kuin
walikut on siunatut, Jesu aut sokiat rambat.

48. Jot mä myös toivos odotan, Tääl pääsin päi-
wälläni, Jesuren peröän kokotan, Nytt wimes hetkellä-
ni, sill kaikesta hän pahasta, Kunnian waldakundans,
mun pelasta, Pian kirkasta, Saarnamaan Seura-
kundaans.

49. Siell kilwan Herran kiittelem, Pyhäin perindöt
nautim, Jumalastamme iloisemmin, Jong' woimall kaik-
ei woittim, ain mailmasa, Joka paikasa, Matkois
ja muolla autti, Haminahan, Isän mahan, Pyhäins
Raupungiin saatti.

50. Nytt on mull rauhan satamaa, Isäni huones siat,
kirkkaus, kunnia loistawa, unhotet kaik' on wiat, ne
lykättin pois pyhieth, weren ja ansion kautta, Mun
Jesuren kuin jokaisen uskowitz tahto autta

